

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 3. juni 2008
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0655
Dok.: CMA40385

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 6, som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. maj 2008 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasfemi-bestemmelse) (L 90).

Lene Espersen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 6 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Ophævelse af straffelovens blasphemibestemmelse) (L 90):

”Vil hærværk mod religiøse ting og symboler m.v. være beskyttet, hvis § 140 ophæves, og i givet fald efter hvilke bestemmelser og i hvilket omfang?”

Svar:

Hærværk mod religiøse ting, symboler mv. vil kunne være omfattet af straffelovens § 140, hvis de pågældende handlinger indebærer spot eller forhånelse af noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds tros- lærdomme eller gudsdyrkelse.

Ødelæggelse og beskadigelse af ting, der tilhører andre, er omfattet af straffelovens § 291 om hærværk. Bestemmelsen omfatter derimod ikke ødelæggelse af ting, der tilhører én selv, f.eks. ejerens ødelæggelse af religiøse ting, symboler mv.

Efter straffelovens § 139, stk. 2, straffes den, som gør sig skyldig i usømmelig behandling af ting, der hører til en kirke og anvendes til kirkeligt brug.

Bestemmelsen bygger (dog med en ændring af ordlyden) på et forslag fra Straffelovskommissionen fra 1912, hvor der om den foreslåede bestemmelse (§ 160) bl.a. er anført følgende:

”§ 160 fastsætter Straf for den Krænkelser af den religiøse Følelse, der ligger i, at Kirkens Fredhellighed angribes ved, at Ting, der hører til den, behandles som angivet. Som Regel vil det være en Forudsætning for Bestemmelsens Anvendelse, at Tingene findes i selve Kirken. At en Kirkestol, der er til Reparation, beskadiges, vil som Regel ikke med Rette krænke nogen religiøs Følelse. Anderledes forholder det sig med Genstande, som i Almindelighed opbevares udenfor Kirken, naar de ikke ere i Brug, saaledes de hellige Kar. Besudles de i Præstegaarden, hvor de gemmes, vil Paragraffen kunne anvendes. [...]”

Der ses ikke at være trykte domme vedrørende anvendelsen af straffelovens § 139, stk. 2. På baggrund af de anførte forarbejder må det efter Justitsministeriets opfattelse anses for mest nærliggende, at bestemmelsen alene omfatter ting, der hører til en kirke forstået som en bygning, et lokale eller lignende, som anvendes til religiøse formål, mens religiøse ef-

fekter mv., der befinder sig uden for en sådan kirke, som udgangspunkt ikke er omfattet af bestemmelsen.

Det vil i øvrigt bero på en konkret vurdering af den pågældende handling, om ødelæggelse eller beskadigelse af religiøse ting, symboler mv. vil kunne være omfattet af andre bestemmelser i straffeloven. Hvis handlingen f.eks. tillige må anses for at indebære trussel, forhånelse eller nedværdigelse af en befolkningsgruppe på grund af de pågældende personers fælles tro, vil forholdet kunne være omfattet af straffelovens § 266 b, jf. også besvarelsen af spørgsmål nr. 4 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende lovforslaget.

Hvis straffelovens § 140 ophæves, vil visse tilfælde af ødelæggelse af religiøse ting, symboler mv. således fortsat kunne være omfattet af andre bestemmelser i straffeloven, f.eks. § 291 om hærværk. Denne bestemmelse vil imidlertid f.eks. ikke omfatte det forhold, at en person offentligt for at bespotte eller forhåne personers religiøse følelse ødelægger religiøse ting, symboler mv., som tilhører den pågældende selv (og som f.eks. er anskaffet umiddelbart inden ødelæggelsen).